

Novičke NS

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1139

12.01.2025 (136)

Izobraževanje zlobnega genija

ki ga je napisal Gerhard Lauck

5. del

Veliki moški in ženske

V teh letih sem spoznal veliko odličnih moških in žensk. Nekateri slavni. Nekateri niso bili slavni. Tukaj je le nekaj izmed njih.

Polkovnik Hans-Ulrich Rudel

Hans-Ulrich Rudel je bil najbolj odlikovani vojak v Wehrmachtu. Adolf Hitler je prav zanj izdelal posebno medaljo! Opravil je 2 500 bojnih poletov in osebno uničil 500-600 tankov ter celo potopil bojno ladjo in križarko!

V čast mi je bilo, da sem bil povabljen na njegov dom v Kufsteinu!

Seveda so bile njegove medalje ponosno razstavljene v vitrini na steni. Ogledal sem si jih, medtem ko mi je na rami sedel njegov mladi sin. Ta mladi oboževalec Tarzana mi je uspel izmakniti pisalo in ga skriti v kletko za hrčke. Njegova lepa mlada mati ga je našla in mi ga z nasmehom vrnila.

Ko sva se z Rudlom sprehajala po gorski poti, me je vprašal, ali se bojim višine. Nisem vedel, na kaj meri, dokler si ga nisem podrobneje ogledal skozi grmovje. Bila sva le nekaj metrov od pečine!

Na njegovem domu smo skupaj z ženo, taščo in jaz pili čaj.

Rudel je pripomnil, da si včasih želi, da bi imel poševne oči, ker Japonci bolje ravnaajo s svojimi veterani kot Nemci.

Obžaloval je tudi, da bi Nemčija zmagala v vojni, če bi bila bolj neusmiljena. (Ta tema se je kasneje ponovno pojavila v mojem zabavnem intervjuju s Chrisom Wallaceom.)

Kasneje me je njegova žena odpeljala na železniško postajo.

Ko je Rudel nekaj let pozneje umrl, je nemška vlada svojim vojakom prepovedala udeležbo na njegovem pogrebu. Trije pogumni piloti Luftwaffe so se temu ukazu uprli. Preleteli so nad njegovim grobom in nagnili krila. Zaradi tega so bili odpuščeni.

Takšno nespoštovanje vojnega junaka zgolj iz političnih razlogov je značilno za okupacijski režim. Izdajalci nimajo čuta za čast.

Helmut Sündermann

Helmut Sündermann je bil v tretjem rajhu namestnik vodje tiska. Povabil me je, naj ga obiščem, vendar je nekaj dni pred mojim prihodom umrl. Vseeno ga navam tukaj. Ko se je vse to zgodilo, sem bil še najstnik. Ne vem, ali je v meni videl potencial ali pa je preprosto poskušal navdušiti dobronamernega mladeniča. (Enako velja za druge pomembneže tretjega rajha, ki so mi pisali.) V vsakem primeru me je navdihnil. To je prispevalo k moji odločnosti. To omembo mu dolgujem!

Michel

Michel je bil prostovoljec v francoski Waffen-SS. Ko sem ga prvič srečal iz oči v oči, me je prijel za ramena in me poljubil na obe lici. Malce v zadregi sem se nasmehnila in pripomnila: *Dobro, da vem, da si Francoz. Drugače bi te za to porezal!*

Kot mladenič je bil razdvojen. Po eni strani je želel pomagati Nemcem v boju proti komunizmu. Po drugi strani pa ni želel izdati svoje države.

Rekrutor Waffen-SS mu je zagotovil, da se bo boril le proti Sovjetom. Ne proti svojim rojakom. Od njega ne bo zahteval, da izda prijatelje ali sorodnike v francoskem odporniškem gibanju. (Francoski odpor, ki je bil večinoma komunistični, je bil manj viteški. Po vojni je bilo umorjenih več kot 200.000 francoskih "kolaborantov"!)

Pridružil se je francoski Waffen-SS. Njegovo poročilo iz prve roke o bitki za Berlin je bilo objavljeno v eni od prvih izdaj našega časopisa.

Po vojni se je pridružil francoski tujski legiji. Med njegovimi fotografijami je

tudi fotografija njegove lepe prve žene, ki stoji ob džipu v puščavi in v roki drži avtomatsko pištolo.

Ko je de Gaulle prodal francosko Alžirijo, se je pridružil Organizaciji ameriških držav. Kasneje je bil v izgnanstvu v Münchnu s svojo drugo ženo, mlado Nemko. Tam sem ga spoznal.

Ko je njegova mačka iz mojega kovčka ukradla par nogavic, sem dobil kodno ime "prodajalec nogavic". Na list papirja je narisal tudi skrivnostni niz simbolov in mi ga brez pojasnila izročil. Ni pojasnil, ali gre za osebno šifro ali pa je povezana z nečim pomembnejšim ...

Med enim od obiskov je zazvonil telefon. Dvignil ga je in opravil kratek pogovor. Nato se je obrnil k meni in rekel: *To je bila policijska centrala. Policija je na poti. Imamo še čas, da do konca popijemo vino, potem pa moramo iti.*

Zapustila sva njegovo stanovanje, šla do gostilne, naročila vino in nadaljevala pogovor, kot da se ni nič zgodilo.

Gostilna je bila v lasti italijanskega fašista, poročenega z Nemko. Tako smo bili med prijatelji.

Tu se je zgodil zabaven dogodek. Moj francoski prijatelj je pil še več kot jaz in je postal nekoliko "glasen". Mladi Nemec, ki je sedel poleg naju, se je nedolžno vključil v najin pogovor. Nekateri Francozove izjave so ga šokirale.

Vsakič, ko mi ga je končno uspelo prepričati, da nismo tako pošastni, kot nas prikazujejo mediji, je Francoz izustil nekaj takega: *Vse bi jih morali pobiti!*

Potem bi moral začeti znova!

Karl-Ferdinand Schwarz

Karl je bil star SA-jevec. Takoj sva se ujela. Razlika v starosti in poreklu ni pomenila ničesar. Bilo je, kot da bi se poznala že vse življenje.

Ko so komunisti ubili njegovega prijatelja, je deloval sam, brez pooblastila vodstva SA. Kot star saper je vedel, kako ravnati z eksplozijami. Končni rezultat je bila ena rahlo poškodovana stavba komunističnega štaba.

Nekoč je mati njegovo pištolo skrila v skledo s sadjem. Policija je neuspešno preiskala stanovanje.

Spoznal sem tudi druge, kot je Karl. Omenjam ga zaradi njegovih zaslug in kot predstavnika vseh.

Friedhelm Busse

Friedhelm je bil tudi veteran evropske križarske vojne proti komunizmu. Ko je umrl, je želel biti pokopan z zastavo, pod katero je služil svoji državi.

Žal je bilo to v tej "svobodni demokraciji" prepovedano.

Mladi tovariš je v grob diskretno potisnil zloženo zastavo. Opazila ga je politična policija. Zaradi tega so grob prekopali, mladega tovariša pa aretirali!

Častni možje spoštujejo padlega sovražnika! Nečastna psevdodemokracija oskruni njihov grob!

Einst kommt der Tag der Rache!

Armin

Armin se je po uradni kapitulaciji boril v Wehrmachtu in odporu volkodlakov. Sodeloval je v uporih v Braunschweigu. Zaradi nekonvencionalnega zbiranja sredstev je pristal v zaporu in izgubil svojo prvo družino.

Vsekakor je bil hardcore!

Bil je eden od naših prvih voditeljev v podzemlju. V naslednjih nekaj letih je bil izjemno uspešen. V nekem trenutku je uradna vladna radijska oddaja na kratkih valovih zvenela tako obupno, da so nekateri poslušalci mislili, da je odporniško gibanje tik pred zavzetjem večjega mesta!

Naslednja zaporna kazen ga je stala druge družine.

Otto Riehs

Otto je bil eden redkih nabornikov, ki so prejeli viteški križ železnega križa. Sam in ranjen je upravljal protitankovski top in lastnoročno odbil napad 17 ruskih tankov! (Dal mi je izvod časopisa *Der Landser*, v katerem je opisana ta akcija.)

Po vojni je bil dejaven v odporniškem gibanju. Vozil je taksi in imel hišnega ljubljencega boa constrictor.

Gretchen

Gretchen je bila stara bundovska punca, ki je postala moja trpeča skrivnost. Opisana je na drugem mestu te knjige.

Michael Kühnen

Michael Kühnen je začel v undergroundu leta 1977 pod Arminovim vodstvom. Pozneje je postal najvidnejša osebnost v "pravni veji" gibanja. Tesno sva sodelovala. V nekem trenutku sem mu celo ponudil tiskanje "legalne" revije za njegovo legalno roko, vendar je menil, da jo bo režim tako ali tako prepovedal pod kakršnim koli izgovorom.

Po prvem štiriletnem zaporu se je vrnil v boj. Po drugi štiriletni zaporni kazni je storil enako. Takšna predanost vzbuja spoštovanje!

Po desetletju aktivizma je umrl mlad. Polovico svojega odraslega življenja je preživel v zaporu zaradi nenasilne politične dejavnosti. V tako imenovani "svobodni demokraciji". Režim to zatiranje imenuje "zaščita demokracije". S pravi obrazom!

Pošteni ljudje, ne glede na prepričanje (!), temu pravijo drugače.

"Tovariš X"

"Tovariš X" je v zelo težkem položaju. Zato ga ne morem omeniti po imenu. Dovolj je reči, da si omembo več kot zasluži!

Ameriški zavezniki

Veliko so nam pomagale nekatere podobno misleče neprofitne organizacije.

Eden je še posebej izstopal, zlasti v začetni fazi. Nikoli ni postavljala nobenih pogojev ali vztrajala pri povratni uslugi. To skupino sem odkril v telefonskem imeniku, ko sem si krajšal čas na letališču. Ko sem jo obiskal in iz prve roke opazoval njeno delo, sem bil navdušen nad tem, kar sem videl. Toda njena objava in "javna podoba" zunaj njene okolice sta potrebovali veliko nežne ljubezni.

Obiski na njihovem sedežu so bili vedno zanimivi. Neke noči je skozi okno priletel Molotov koktajl in eksplodiral v sobi, kjer sem spal. Bil sem tako utrujen, da sem pustil, da ga je pogasilo nekaj drugega. Vendar tega rutinskega incidenta naslednji večer na tedenskem sestanku niso niti omenili. Ko sem vprašal, zakaj, je govornik odgovoril: *Odgovoril je: Pozabil sem.*

V sedemdesetih letih prejšnjega stoletja sem večkrat obiskal to sosesko. Kasneje sem tam tudi sam nekaj let živel. Na lastne oči sem se prepričal o izjemni lokalni podpori tej odkrito nacionalsocialistični organizaciji.

K uspehu sta prispevala dva ključna dejavnika. Prvi je bilo pravo okolje. To je

bila etnična delavska soseska, v kateri so živeli pretežno belci in ki jo je ogrožala "integracija" in val kriminala, ki ga ta neizogibno prinaša. Drugič, lokalni aktivisti bele sile so se lotili sistematične in dolgoročne kampanje. To ni bila osamljena strategija "hit and run", ki jo je Rockwell imenoval "prva faza".

Učinkovitost te sprva strogo lokalne organizacije se je dramatično pokazala z naslednjim dejstvom: ko je župan Chicaga Daley starejši, "vladar" demokratske stranke, nastopil na javni televiziji in obljubil, da bo zaprl njen sedež, so mu njegovi lastni okrajni kapitani demokratske stranke povedali, da bi ga to stalo preveč glasov na jugozahodni strani Chicaga. Daley se je umaknil!

Ta dosežek uvrščam v sam vrh kampanj Davida Duka za državnega zakonodajalca in guvernerja. Duke je zmagal v prvi in le za las zgrešil drugo, vendar je dobil večinski delež BELIH glasov v zvezni državi!

Ko je mesto blokiralo njihove zelo učinkovite sosedske shode, so zagrozili, da bodo šli na pohod v močno judovsko sosesko. O tem so obširno poročali mediji. V vsakem intervjuju smo poudarili, da je bila to le taktika za pritisk na mesto, da bi nam vrnilo pravico do organiziranja shodov v belskih soseskah. Toda mediji so to skoraj vedno prezrli. Namesto tega je bilo to prikazano kot primitivna provokacija.

Zahvaljujoč ACLU se je mesto umaknilo. Bila sta dva velika zmagovalna shoda. Na obeh sem sodeloval kot uniformiran pripadnik nevihtne enote.

Prvo zborovanje je bilo v središču mesta. Policijska prisotnost in večinoma sovražno nastrojena množica sta bili ogromni.

Drugi shod je bil v naši soseski. Policija je ocenila, da se je zbralo 5.000 ljudi. Ta množica je bila v celoti naklonjena stranki! Na stotine jih je nosilo majice Bele moči s svastiko.

Številni novinarji so bili videti popolnoma prestrašeni! V nekem trenutku se je množica začela obračati proti "protibelskim novinarjem". Eden od naših ljudi je moral posredovati in jih rešiti.

Ti dogodki so me prepričali, da je svastika res primerna izbira, če jo ljudje povezujejo z edinim gibanjem, ki jih je pripravljeno braniti. Takrat je bila: *Svastika = bela sila. Naj bo vaša soseska bela in varna!*

Danes je vprašanje naslednje: *Želite, da bi vaši otroci živeli v luknji tretjega sveta? Če ne, se morate soočiti z rasnim vprašanjem. In se borite nazaj!*

Ta lokalna trgovina mi je zelo pomagala. Zdaj sem ji želel pomagati še jaz.

Vsem neodvisnim lokalnim skupinam je bilo jasno, da je potrebna nova nacionalna organizacija. Toda ker je bila vsaka od njih že enkrat opeharjena, se je bala podrediti novemu nacionalnemu "diktatorju".

Analiziral sem razmere, pripravil temeljito analizo in predlagal načrt za konsolidacijo. Ta načrt je bil sprejet. Bil je uspešen. Kronski dosežek se je zgodil sredi

časovnega okvira, ki sem ga napovedal.

Poleg tega sem postal vodja oddelka za založništvo in administracijo. To je bila za vse vpletene jasna prednost. Večja učinkovitost je pomenila manj dela in hkrati več prihodkov. Tako sem postal tretji vodja v tej zdaj nacionalni organizaciji. Ostal sem tudi vodja NSDAP/AO.

Poleg tega se je s tem razširil trg za naše "poslovanje z igračami".

Ta izraz sem na pol v šali uporabil za izdelke, ki so namenjeni *zbiranju sredstev* in nimajo *notranje* vrednosti. Lepši izraz je "merchandizing".

* * * * *

V sedemdesetih letih prejšnjega stoletja sem večkrat potoval v Evropo. Zaradi dela in užitka. Seveda sem se veliko ukvarjal s tem, čemur danes pravimo "threženje". Kmalu sem bil vpleten tudi v "tajne" dejavnosti.

NSDAP/AO je največji na svetu
Ponudnik nacionalsocialistične propagande!
Tiskane in spletne periodične publikacije v številnih jezikih
Na stotine knjig v mnogih jezikih
Na stotine spletnih strani v mnogih jezikih

